

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-443/13

Ute Reindl

κατά

Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών περί υγειονομικού ελέγχου — Κανονισμός (ΕΚ) 2073/2005 — Παράρτημα I — Μικροβιολογικά κριτήρια για τα τρόφιμα — Σαλμονέλα στο νωπό κρέας πουλερικών — Μη συμμόρφωση προς τα μικροβιολογικά κριτήρια η οποία διαπιστώνεται κατά το στάδιο της διανομής — Εθνική νομοθεσία η οποία τιμωρεί τον υπεύθυνο επιχειρήσεως τροφίμων που δραστηριοποιείται μόνο κατά το στάδιο της λιανικής πωλήσεως — Συμβατότητα προς το δίκαιο της Ένωσης — Αποτελεσματικός, αποτρεπτικός και αναλογικός χαρακτήρας της κυρώσεως»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2014

1. Γεωργία — Προσέγγιση των νομοθεσιών περί υγειονομικού ελέγχου — Νωπό κρέας πουλερικών — Έλεγχος της σαλμονέλας και άλλων τροφιμογενών ζωνοσογόνων παραγόντων — Υποχρέωση συμμορφώσεως προς τα μικροβιολογικά κριτήρια για τα τρόφιμα — Έκταση

(Κανονισμός 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1086/2011, παράρτημα II, Ε, σημείο 1· κανονισμός 2073/2005 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1086/2011, αιτιολογική σκέψη 1 και παράρτημα I, κεφάλαιο I, σημείο 1.28)

2. Γεωργία — Προσέγγιση των νομοθεσιών περί υγειονομικού ελέγχου — Νωπό κρέας πουλερικών — Έλεγχος της σαλμονέλας και άλλων τροφιμογενών ζωνοσογόνων παραγόντων — Υποχρέωση συμμορφώσεως προς τα μικροβιολογικά κριτήρια για τα τρόφιμα — Εθνική νομοθεσία η οποία τιμωρεί υπεύθυνο επιχειρήσεως τροφίμων που δραστηριοποιείται μόνο κατά το στάδιο της λιανικής πωλήσεως — Επιτρέπεται — Προϋπόθεση — Αναλογικότητα της κυρώσεως — Εκτίμηση από το εθνικό δικαστήριο

(Κανονισμός 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρο 17 § 2· κανονισμός 2073/2005 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1086/2011, παράρτημα I, κεφάλαιο I, σημείο 1.28)

1. Το παράρτημα II, Ε, σημείο 1, του κανονισμού 2160/2003, για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων συγκεκριμένων τροφιμογενών ζωνοσογόνων παραγόντων, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1086/2011, έχει την έννοια ότι το νωπό κρέας πουλερικών από ζωικούς πληθυσμούς που απαριθμούνται στο παράρτημα I του ως άνω κανονισμού πρέπει να πληροί το μικροβιολογικό κριτήριο του παραρτήματος I, κεφάλαιο I, σημείο 1.28, του κανονισμού 2073/2005, περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1086/2011, σε όλα τα στάδια της διανομής, περιλαμβανομένου του σταδίου της λιανικής πωλήσεως.

Ειδικότερα, αν δεν επιβαλλόταν η συμμόρφωση του νωπού κρέατος πουλερικών προς το εν λόγω μικροβιολογικό κριτήριο σε όλα τα στάδια της διανομής, περιλαμβανομένου του σταδίου της λιανικής πώλησεως, θα υπονομευόταν ένας από τους βασικούς σκοπούς της νομοθεσίας περί τροφίμων, ήτοι το υψηλό επίπεδο δημόσιας υγείας, στο οποίο αναφέρεται η αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 2073/2005, εφόσον θα διατίθεντο στην αγορά τρόφιμα τα οποία θα περιείχαν μικροοργανισμούς σε ποσότητες που θα παρουσίαζαν απαράδεκτο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

(βλ. σκέψεις 28, 30, διατακτ. 1)

2. Το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως ο κανονισμός 178/2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων, και ο κανονισμός 2073/2005, περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1086/2011, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται καταρχήν σε εθνική νομοθεσία η οποία τιμωρεί τον υπεύθυνο επιχειρήσεως τροφίμων που δραστηριοποιείται μόνο στο στάδιο της διανομής για τη διάθεση στην αγορά ενός τροφίμου εξαιτίας της μη συμμορφώσεως προς το μικροβιολογικό κριτήριο του παραρτήματος I, κεφάλαιο I, σημείο 1.28, του κανονισμού 2073/2005. Είναι έργο του εθνικού δικαστηρίου να εκτιμήσει αν η κύρωση είναι σύμφωνη προς την προβλεπόμενη στο άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 178/2002 αρχή της αναλογικότητας.

Συναφώς, σε περίπτωση που το σύστημα κυρώσεων είναι σύστημα αντικειμενικής ευθύνης, ένα τέτοιο σύστημα δεν είναι, αυτό καθαυτό, δυσανάλογο προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς, όταν είναι ικανό να παρακινήσει τα πρόσωπα τα οποία αφορά να τηρούν τις διατάξεις κανονισμού και όταν οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει έχουν χαρακτήρα γενικού συμφέροντος το οποίο μπορεί να δικαιολογήσει τη θέσπιση του εν λόγω συστήματος.

(βλ. σκέψεις 36, 37, 42, 44, διατακτ. 2)